

позна не по чертитѣ, но по гласовѣтѣ двѣтѣ госпожы които бѣ чула презъ нощта въ градината.

Едната, на средни години, маркиза де-Гандіа, бѣше нейна първа камеріера; а другата, млада еще, и, както са виждаше, едно време хубавица, бѣше графиня д'Алтамира, нѣкога съюзница, а днесъ не-пріятелка на герцога де-Лерма, и която една неиз-вѣстна сила, за която ще кажемъ попослѣ, поддър-жаше въ Двора; и понеже тогасъ тя немаше никаква непосредствена и явна служба, царицата попыта пър-выя министрѣ, каква е службата ѝ при нея.

Ерцогъ де-Лерма отговори важно:

« Учителка на дѣцата на В. Величество.

— Отъ сега! » отговори сухо царицата, като са чудяше сама, какъ са грижали за нѣщо което е еще сумнително.

Нема да са залавямы да описвамы баловетѣ, конскытѣ препусканицы, игрытѣ, освѣщеніята, цере-моніитѣ и зрѣлищата които станѣхх во времето на царската свадба; исторіята ги е поменжла. Единтѣ миллионѣ дукаты, които бѣ поискалъ герцогъ де-Лер-ма, не стигнѣхх, както казватъ, и ако изключимъ първытѣ списанія на Калдерона де-ла-Барка, който стѣпи тогасъ първо въ драматическото поприще, не възможно бѣ да купи чловѣкъ посжпо отвръщеніе-то, този видѣ развлечение, което е найлесно да са добыва, безъ каквы разноскы, особенно въ тогашныя испанскый Дворѣ.

Насытена на веселбытѣ и поклонытѣ, и уморена отъ приеманіята, баловетѣ и придворнытѣ церемоніи, царицата каза че желае да иде въ Мадритѣ безъ свита, и да пѣтува непозната и спокойно чрезъ пре-красното царство на Валенція, което тя не познаваше и искаше да обиколи преди да влѣзе въ Нова Кастилія.

Царьтѣ желаяше да я придужи, но бѣше са о-бѣщаль званично на попѣ Кордова, духовника си, който му бѣ даденъ за такѣвзи отъ герцога де-Лер-ма, да отиде на благочестиво поклоненіе, слѣдъ пър-вата недѣля на свадбата си, на светого Іакова де-Кампостелло и да остане тамъ деветъ дни занетъ въ